

A Különc

 Maradjunk állva csak egy pillanatra. Drága Urunk, jövünk a Te Isteni jelenlétedbe ismét az ima útján; először hogy megköszönjünk mindazt amit Te tettél értünk, és a nagy szeretetért szívünkben Teérted és a Te Igédért. Uram, ezek az emberek, maeste, akiket én egész szívemmel szeretek feláldozták magukat és bejöttek leülni egy forró helységbe és mitöbb, mert ők szeretik a Te Igédet.

² És mi jöttünk imádkozni a betegekért, maeste, Urunk, és a szűkölködőkért. Ne legyen közöttünk egy gyenge személy sem ennek az összejövetelnek a végén. Jutalmazd meg őket az ő hűségükért, Uram. Szólj nekünk a Te Igédén keresztül, és erősíts meg minket, Uram, amint megyünk, hordozva a szegényt. Milyen kiváltság ezt tenni! Mi Jézus Nevében kérjük. Ámen. Leülhettek.

³ Persze, nem találok szavakat hogy kifejezzem az én hálámat egy ilyen embercsoport felé, akik bejönnek és leülnek ebbe az épületbe. Azt akarom mondani, hogy holnap... Vagy, mi átfogunk menni Topeka, Kansas-ba, a következő összejövetelre, és az a következő vasárnap fog befejeződni. És azután mi onnan, Philadelphia-ba megyünk.

És, most, a terv szerint tengeren túlra megyünk, Kenyába, és Tanganyikába, és Ugandába, a—a törzsekbe oda. És most nekik egy kis fellázadásuk van a Mau Maus-szal. Nem juthatok be úgy mint egy misszionárius, de megpróbálok bejutni úgy mint egy vadász. Bemegyek és ők elrendezik.

⁴ Általában, úgy megyek be mint misszionárius és vadászni megyek, ez alkalommal úgy megyek mint vadászni, és misszionárius leszek. Tehát oda—oda, bárhogyan bejutni hozzájuk. És Mattson-Boze Testvér így munkában van, próbál bejuttatni engem, egy vadászexpedíciót rendezve hogy bemehessek vadászni. Nos, azután, én jövök erre a vadászexpedícióra, , és akkor ő azt fogja mondani, “A mi Branham Testvérünk az országban van.” Lemegy a nagykövethez, “Rendben lenne ha mi tartanánk csak egy kis összejövetelt kint itt?” Látjátok? Az elkezdéné akkor, és csak tovább folytatódna. Tehát nem tudjuk vajon lesz ez, képesek leszünk megtenni azt, vagy nem. Megpróbáljuk. És kértem az Urat, ha valami történik hogy az nem sikerül, akkor az egy jel lesz számomra hogy vissza kell jönnöm ide Jeffersonville-be és hogy prédikáljam a *Hét Trombitát*, július vagy augusztus folyamán, valahogy akkor.

⁵ És akkor, ha mi tesszük, meglátjuk ma, megpróbáljuk megkapni ezt az iskolatermet ami légkondicionált, mert ez

igazán szép és hűvös lenne. Ülőhely ezerötszáz-ezernyolcszáz ember számára van. És ez légkondicionált, vadonatúj hely, körülbelül csak öt sarokkal fentebb. Egyszer mi kértük azt, és nem engedték meg. És az az ember aki nem engedte meg nekünk ki lett téve az igazgatóságból. Tehát most, az az ember aki annak a helyén van most azt mondja hogy a miénk lehet bármikor amikor akarjuk azt. Így mi—mi nagyon boldogok vagyunk hogy megkapjuk azt. És így mi megkaphatjuk azt most, és valamikor júliusban, és legyen...Hányan imádkoznának, ha az Úr akarja most, ha valami elutasít bennünket? [Gyülekezet mondja, "Ámen."—Szerk.]

⁶ Tudjátok, én szeretem Arizonát. Ez egy csodálatos vidék. Mindig vágyódtam rá hogy ott legyek.

Ha megakarnád nyomni azt egy kicsit, Ben Testvér, ha tetszik neked, ha ez...Óh, Az...Igen, uram. Igen. Vagy, bárki van azon, eltávolítaná azt csak egy kicsit, mert én kijövök abból igazán...[Valaki mondja, "Szalag, testvérek."—Szerk.] Mit mondsz? ["Ez csak a szalagok."] Óh, csak a szalagok. Óh, itt van egy másik fent itt. Bocsánat. Rendben van, Ben Testvér. Tehát én...

⁷ Visszatérve Arizonából, bejőve ide, ez egy kicsit rekedtté tesz, a klíma változása miatt. Itt nekünk körülbelül nyolcvankettőtől kilencvenig, és néha száz százalékos a páratartalom. És ott ez lemegy nulláig, és azután néha átlagosan, egy százaléknak egy-huszada a páratartalom. Te épp egy oxigénsátor alatt élsz. És azután kijönni abból, ide, tudjátok milyen nagy változást tesz bennetek. Tehát az sérti a hangszalagotokat, és így tovább.

Húzd oda ahol volt az, ha akarod, Ben Testvér. Hibáztam hogy kihúztam azt. Azt gondoltam hogy az volt, de *itt* van fent ahová ők feltették azt.

⁸ Most imádkozzatok értünk, mindnyájan. Én becsüllek benneteket. Billy beszélt nekem valakiről aki hozott nekünk egy kosár őszibarackot, és egyszerűen kicsi ajándékokat amit ti...Én egyszerűen nem tudom eléggé megköszönni nektek. Én—én nem tudom hogy tegyem azt. És én—én annyira méltatlannak érzem magamat hogy ilyen dolgokat vegyek tőletek. Imádkozom hogy Isten áldjon meg benneteket, és tudom hogy Ő meg fog, mert Ő azt mondta, "Amennyiben megtették ezek közül a legkisebbikkel, Velem tettétek meg." És Isten meg fog áldani benneteket, én biztos vagyok.

⁹ És Arizona olyan szép vidék lévén, van ott egy dolog ami nekem hiányzik, ez ti mindnyájan vagytok. Ez így van. Mindnyájan hiányoztok nekem. Engem—engem nem érdekel hová megyek, én—én...az nem, az nem ti vagytok. Vannak

barátaim mindenhol a világ körül, de az—az nem—nem ti vagytok. Van valami ezzel a kicsi csoporttal ami egyszerűen . . . Én nem tudom. Én gondolok rájuk.

¹⁰ És Tucsonba, az egy turista város, tudjátok, és a gyülekezetek húznak, tudjátok. Ez valahogy nehéz. Nem nagyon szellemi; és, mert versengés van, nagyon erős; és ez nehezzé teszi. Ha ti mindnyájan velem lehetnétek, plussz a gyülekezet, azután ott kint élve, azt hiszem ez rendben lenne. Látjátok? De feltételezem, addig, amíg ez a gyülekezet áll, és ti mindnyájan még jöttök, én még itt leszek, amíg Jézus eljön.

¹¹ Tehát imádkozzatok értem, amint mondtam egy kis ideje. Nem akarom ismételni ezt, de amikor elétek kerülök, én—én idegessé válok, és szomorúvá, és érzelmessé, és hevesse is. Én az is vagyok, kezdjük azon, így én . . . az engem egészen kettészakít belül. De tudva azt hogy bárhová mehetek . . . nekem nincs egy—egy csoportom a földön, amiről én tudnék, aki kitartana mellettem úgy mint ez a csoport. Adja—adja az Isten hogy legyünk annyira elválaszthatatlanok hogy abban a Királyságban amely eljön lehessünk együtt ott; ez az én imám.

¹² Itt ülve az ajtónál, beszéltem Bill Dauch-hal csak egy pillanattal ezelőtt, mielőtt valakit vissza vezettem Krisztushoz, ismét, a másik szobában. De ott ülve beszélgettem övele, kilencvenegy éves, ő azt mondta, “Én—én gyengülök. Az én szemeim nem olyanok amilyeneknek lenni kellene.”

És én azt gondolom, két évvel ezelőtt, eljöttem hozzá amikor neki egy teljes szívelégtelensége volt és szívelzáródása, haldoklott. És az a doktor aki kezelte őt aki azt mondta hogy ő nem gyógyul meg, az a doktor már halott. És itt ül Bill Dauch, látjátok, kilencvenegy éves. Azt mondtam, “Bill, te nem vagy többé hasznos a földön a munkára és olyan dolgokra. De én ezt kérem, ‘Isten adjon neked erőt,’ mert te annyira szereted az összejöveteleket.” Az a kilencvenegy éves öregember átmegy a nemzeti egy autóban, melegen, szárazságon, hidegen, közömbösségen, bármin át, hogy hallja az Igét. Isten áldja meg azt a bátor lelket. Most nekem nincs . . .

¹³ Nekem van még egy bocsánatkérésem, hogy ezen a reggelen három órán át tartottalak benneteket. És én nem tudtam pártatlan lenni az üzenethez mert feldaraboltam azt, és kihagytam egy részt abból, és átugrottam egy részt abból, és így tovább. Ez az oka hogy mondtam nekik hogy tartsák a szalagot. Hadd kapjam azt ismét meg valahol ahol hideg van vagy valami. És én—én—én érezhetem a Szellemet, de rátok nézve és tudva hogy ti legyeztetek és tudva hogy nektek melegek van, és—és az egyszerűen darabokra tört engem. Nem akarom hogy szenvedjete; én—én azt akarom hogy kényelemben legyetek. Látjátok? És ez fáraszt engem.

¹⁴ Úgy mint, látom a beteg embereket; ha én nem—ha én nem tudok érezni azokkal a beteg emberekkel, akkor én nem tudok semmi jót tenni nekik. Én—énnekem éreznem kell velük. És ugyanígy van—van veletek; én—énnekem éreznem kell veletek, vagy nem lehetek a ti testvéretek. Látjátok? Én—énnekem éreznem kell veletek. És, én ezt teszem; Isten tudja hogy ez igaz.

¹⁵ És most, maeste, fogok imádkozni a betegekért.

És akarok... emberek, és megáldani ezeket az embereket, és Collins Testvért, és Hickersont, Neville Testvért, Capps Testvért, a gondnokokat, és az egészet, a ragyogó beszámolóért ami elérkezett, arról hogy mennyire rendszeretők vagytok, elrendezték a gyülekezetet, és hogy mennyire minden annak helyes állapotába jön. Én hálás vagyok nektek emberek. Az Úr áldjon meg benneteket, hogy megpróbáltok végrehajtani egy rendet. És levél levél után jön Tucson-ba hozzám, "Branham Testvér nem úgy van ahogy volt. Ez annyira különbözik, Isten Jelenlétének egy annyira áldott érzése." És én—én hálás vagyok azért. Az Úr mindig áldjon meg benneteket!

¹⁶ Nos, most, maeste, olvastam itt a Szentírásban egy kis részt, talán—talán kiemelni egy néhány szót, beszélni és olvasni egy Íráshelyet, és azután talán egy pár Íráshelyet, utána pedig egy néhány percig beszélni nektek és azután imádkozni a betegekért. Nem többet mint egy néhány pillanatot; figyelem az órát, és meg fogom próbálni olyan gyorsan tenni amennyire csak lehet. De azt gondolom hogy amikor egy tömeg ember összegyülekezik, az Ige olvasása nélkül, vagy valamit cselekedve, valami buzdítás nélkül az összejövetel nem teljes.

¹⁷ Sokan közületek vártak. Közületek sokaknak még meg kell tenni mérföldes utazást maeste. Hogy mennyire becsülöm azt! Mennyire figyellek és nézlek mindannyiatokat, és gondolkozok arról... Ott Arizona-ban azt gondolom, "Amikor meglátom őt újra, egyenesen lemegyek és kezet rázok vele és átölelem a nyakát." És itt vagytok ülve, és kinél, hol tudnék én, tudjátok? Nem tudva hogy melyiknél kezdjem el, és melyiket... hogyan jutok ki ebből? De, Igen, szeretlek benneteket. Isten is szeret benneteket.

¹⁸ Most azt gondolom, ha nem tévedek, ha—ha nem téves Íráshelyet jelöltem ki itt, az Első Korintusiakból akarok olvasni, az 1. részből, a 18. verssel kezdve, és szintén olvasni a Második Korintus 12:11, hogy egy szöveget vegyek. Most ha megtudom találni azokat egészen gyorsan, és akkor olvasni fogjuk, és utána imádkozni és így egyenesen belekezdeni, csak egy néhány percet beszélve nektek egy kis témáról. Az Első Korintus, 1. rész, a 18. verssel kezdve.

Mert a keresztről való prédikálás bolondság ugyan azoknak akik elvesznek; de nekünk, kik megtartatunk Isten ereje.

Mert meg van írva, elvesztem a bölcseknek bölcsességét és az értelmeseknek értelmét elvettem.

Hol van a bölcs? hol az írástudó? hol a világnak vitázója? Nemde nem bolondsággá tette-é Isten e világnak bölcsességét?

Megismételhetem újra? “Nemde nem bolondsággá tette-é Isten e világnak bölcsességét?” Mi ennek a világnak bölcsessége akkor? Bolondság.

...nemde nem bolondsággá tetté-é Isten e világnak bölcsességét?

Mivel tehát a világ a saját bölcsessége útján nem ismerte meg az Istent a maga bölcsességében, az tetszett az Istennek hogy az igehirdetés bolondsága által üdvözítse a hívőket.

Eolvashatom ezt a verset újra? Hallgassátok figyelmesen.

Mivel tehát a világ a saját bölcsessége útján nem ismerte meg az Istent a maga bölcsességében, az tetszett az Istennek hogy az igehirdetés bolondsága által üdvözítse a hívőket.

Mert a zsidók jelet kívánnak,...a görögök bölcsességet keresnek;

Azonban mi a megfeszített Krisztust hirdetjük, aki a zsidóknak megütközés,...a görögöknek pedig bolondság;

De maguknak az elhívottaknak, zsidóknak és görögöknek egyaránt, Krisztus az Isten hatalma, és az Isten bölcsessége.

Mert az Isten bolondsága bölcsőbb az embernél; és az Isten erőtelensége erősebb az embernél.

19 És a Második Korintusiak 12. rész, a 11. vers Pál mondja:

Dicselkedvén balgataggá lettem; ti kényszerítettetek rá; mivel nektek kellett volna engem ajánlanotok, hiszen semmivel nem voltam alábbvaló a legfőbb apostoloknál, ha semmi vagyok is.

20 Imádkozzunk. Úr Jézus add ezekhez a néhány szóhoz, maeste, melyek az elmúlt napokban lettek mondva, amit a nagy apostol Pál mondott, hogy mi boldogulni tudjunk azok hallása által maeste, alkalmazva azokat a mi életünkben, hogy mi az—az Isten keze munkája lehessünk, olyanná formálva milyenné Ő választott bennünket hogy legyünk. Mivel ezt a Jézus Nevében kérjük. Ámen.

21 Maeste, egy néhány percig fogok prédikálni, ha az Úr akarja: A *Különc* témáról. Most ez egy nagyon nyers, durva szöveg ezt venni, de ez az, azt gondolom, többé vagy kevésbé ez a kifejezés módja amelyet én ki akarok fejezni.

²² Tudjátok, olyan sok dolog van ma, amiért az emberek *különccé* válnak, mi ezt így nevezzük. És ez a kifejezés, ha valaki soha nem hallotta ezt, ez azt jelenti hogy valaki aki “különös,” valaki aki “furcsa” a másíknak. És nem kétség de olyan sokan közölünk furcsák vagyunk egymásnak.

²³ És, nos, mentem le az úton egyszer Los Angeles, Kaliforniában, és láttam egy nagyon furcsa személyt, furcsán cselekedve. És sétált lefelé az úton nem sztrájkórállítás módon, hanem egyszerűen csupán mint aki egy délutáni sétát tesz. És én átmentem az út másik oldalára, hogy lássam mit csinált. Mindenki megfordult, és kinevette őt az ő különössége miatt.

Észrevettem hogy magán, magaelőtt hordozott egy jelt. És azt gondoltam hogy megnézem hogy mi az amit mindenki nevet, ezen a külön, furcsa emberen. És ő így volt. . . Megfigyeltem őt amint az emberek ránéztek, kinevették őt, és—és, de úgy látszott, hogy neki egy másfajta mosolya volt, egy megelégedett mosoly. Azonban azok a mosolyok amit az emberek őrá árasztottak inkább kigúnyolták őt, de ő úgy látszott meg van elégedve abban amit ő csinált.

²⁴ Hát, sok mindenről lehet gondolkodni, amikor egy ember meg van elégedve, és helyes amit ő tesz. Habár ő külön lehet másvalakinek, ha ő megvan elégedve azzal, hogy amit ő tesz az helyes, akkor hadd maradjon az állásfoglalásán.

És amint közelebb mentem a kis emberhez, megfigyeltem. . . az ő mellkasán itt, egy díszablán, vagy egy táblán, írva volt, “Bolond vagyok,” és az alján volt, “Krisztusért.” “Bolond vagyok,” nagybetűkkel; lent az alján, mondvá, “Krisztusért.” És mindenki nevette ezt.

²⁵ És amint ez a kis ember átfurakodott a gúnyolódók között és továbbment, megfordultam hogy meglássam mi volt az ő hátán. És ott volt egy nagy kérdőjel az ő hátán, és lent az alján mondvá, “Nos te kinek a bolondja vagy?”

²⁶ Hát, én—én azt gondoltam, hogy neki volt valami ott, látjátok, de úgy látszott meg van elégedve hogy ő egy bolond lehet Krisztusért. És ez az amit Pál mondott, hogy ő, “egy bolonddá” vált Krisztusért.

²⁷ Troy Testvér, a Teljes Evangéliumi Üzeletemberek közül, egy nagyon jóbarátom nekem, ő—ő egy hentes. És valami fajta baktérium került a kezébe mikor egyszer disznóhúst vágott fel. Valamely férfi vagy asszony aki ismeri, tudja hogy milyen baktérium volt; de az—az felesz benneteket. Így, hogy megmentsék az ő életét, leamputálták három ujját. És egyik kezén csak két ujjá van, de mégis megmaradt mint hentes.

²⁸ És volt egy kis német aki vele dolgozott egy—egy hentes üzletben, lent Los Angeles-ben, így ő—ő mindig próbálkozott hogy ezt a kis németet Krisztushoz vezesse. És ő azt mondta hogy

“Lutheránus,” és ő azt helyesnek tartotta. Ő megvolt elégedve hogy keresztény, mivel ő a “Lutheránus” gyülekezetbe tartozott, ahogy kijelentette azt. Tehát egy este Troy Testvérnek volt egy kiváltsága hogy őt a gyülekezetbe elvigye.

²⁹ Az ő neve Henry volt. És Henry a németben, “Heinrich” és így ők “Heini”-nek hívták őt. Hallottátok ezt a kifejezést. Ő azt mondta, “Heini, mi lenne ha eljönnél velem maeste a gyülekezetbe?”

³⁰ “Hát,” mondta ő, “Azt hiszem hogy elfogok menni.” Tehát ő lement egy régimódi összejövetelre, ahol nekik egy imaösszejövetelük volt, és ő igazán meggyőződés alá került, és átadta szívét Krisztusnak.

Óh, a következő nap ez a kis németember jólérezte magát. Egyszerre csak egyszerűen keresztül sétált az épületen, levegőbe tartott kezeivel, ezt mondva, “Dicsőség legyen Istennek! Köszönöm Neked, Úr Jézus!” és ő felhívta mindenkinek a figyelmét, az összes többinek.

³¹ Látjátok, ő egy különccé vált az összes hentes számára. És ő vágta a húst, elkezdett az Úrra gondolni, és elkezdett sírni. Letette a kést, és fel-és-le sétált a folyosón, nem hisztérikusan, de szeretetben Krisztussal, mondva, “Óh, mennyire szeretlek Téged, ‘Jézus!’” Tudjátok, csak előre és hátra járkálva.

³² És a főnök elment mellette és látta hogy ő ezt teszi, és amint sétált lefelé sírva. És, a főnököt, ő nem vette észre a főnököt; ő Jézusról gondolkodott. És elkezdett lefelé menni, levegőbe feltartott kezeivel, és a könnyek legördültek az arcára, ezt mondva, “Ó, Istenem, mennyire szeretlek Téged!”

És a főnök azt mondta, “Heini, mi a csoda történt veled?” Azt mondta, “Mindenki az—az egész sorban erről beszél. Mi a csoda történt veled, Heini?”

³³ A kis németember azt mondta, “Óh, főnök!” Azt mondta, “Dicsőség Istennek, meglettem mentve!”

Azt mondta, “Mi lettél te?”

Ő azt mondta, “Meglettem mentve!” Azt mondta, “Elmentem Troy Testvérral egy kicsi misszióra, és én—én meglettem mentve. És Jézus bejött a szívembe, és én annyira tele vagyok szeretettel!”

A főnök azt mondta, “Biztos hogy azokhoz a csomó anyacsavarokhoz mentél le.” [Angolban itt ez a szó “nuts” aminek több jelentősége van; az egyik a “meghibbant” és egy másik az “anyacsavar”—Fordító.]

³⁴ Azt mondta, “Igen!” Mondta, “Dicsőség Istennek!” Azt mondta, “Köszönet Istennek az anyacsavarokért!” Azt mondta, “Tudod, veszel egy autót, amint lefelé jön az úton, és kiveszel abból minden anyacsavart, neked semmi másod nem lesz csak egy csomó ócskavasad!”

³⁵ Nos, nem tudom, de a németember egyszerűen helyes volt. Minden anyacsavart kivenni? Az anyacsavarok azok amelyek összetartják azt. És azt gondolom ez az ami összetartja a gyülekezetet néha, összetartja a civilizációt.

³⁶ Nos, lefeléjövet egy Prescott-i látogatásból, egy néhány nappal ezelőtt, figyeltem a sivatagot, és megfigyeltem hogy Phoenix-en kívül japán kerteik vannak, és virágaik vannak abban, gyönyörű virágok. Ott, ahol amikor én kisfiú voltam kint ott, marhákat legeltettem azokon a helyeken. A teheneknek nem volt fű, így ők kaktuszszenen éltek és egyebekből.

³⁷ És azután megfigyeltem hogy ott volt egy—egy reprodukció a sivatag használatából. És a sivatagban kaktuszokat és virágokat találtunk. És az én otthonban ott, vagy a házban amit bérelünk; Larson Testvérnő, azt gondolom hogy itt van ma reggel, láttam őt. És neki van egy virágágya a—a házban kívül; valami föld. Ott minden homokos, így neki van valami földje a nagy virágágyban minden oldalon a kétlakásos háznak. És minden reggel ki kell mennem és meg kell locsolnom azokat a virágokat. Ha nem locsolom akkor azok elpusztulnak. És azok... És azután, újra, kell hogy legyen permetem bepermetezni azokat, hogy távotartsam a tetűket tőlük; a rovarok feleszik azokat.

³⁸ És azután egy kicsit csak túl mész azon, tíz méterre attól, néhány virág nő ott, és kint a sivatagban nőnek azok. És leáshatsz hat méterre, és az olyan mint a puskaapor hordó; a világon semmi más nincs, hanem csak por, és ott egyáltalán nincs víz. És ki permetezi azokat? Látjátok?

Ezeket a virágágyban, ha elmulasztod bepermetezni őket és meglocsolni, a termeszek vagy a rovarok, tetűk fel fogják enni azokat. De a tetű nem érintheti azt ott kint a sivatagban, és még csak babusgatni sem kell azt vagy öntözni mindennap; ő a teremő produkciója. Ez egy hibrid reprodukció.

³⁹ És én azt gondolom, hogy ma, az az oka hogy a Kereszténység egy meghiibbantta vált az emberek számára; mert nekünk egy csomó reprodukcióink vannak és nem valódi Keresztényeink, egy társaság akiket babusgatni kell és permetezni hogy a gyülekezetben megmaradjanak.

⁴⁰ Eltudom képzelni a legelső Gyülekezetet, amik ők voltak, és összehasonlítani ezzel a reprodukálttal ma. Ez egy olcsó produkció lenne abból az igazi első Gyülekezetből ami az volt, az életerős hit Istenben, a Szent Szellemmel. Te nem babusgattad őket. Neked nem kellett őket megveregetni és elmondani nekik hogy te *ebbe* viszed őket; és ha ők megfáradtak attól, átlmentek a másíkba; és hogy te egy diakónussá teszed őket ha átjönnek ide és ott hagyják azt. Az egy hibrid reprodukció.

⁴¹ Gondolkoztam Michelangelo eredeti festményéről, azt hiszem ez “Az Utolsó Vacsora.” Azt gondolom hogy ő festette azt. Feltudjátok mérni hogy az eredeti festményért mennyit kellene fizetnetek? Az számtalan dollár ezrek lennének, soha nem lehetne megérteni azt az eredetit, mert az áron túl van. Annak az értéke annyira magas! De megvásárolhatod annak olcsó reprodukcióját körülbelül két dollárért.

⁴² Ez az amiért ma az emberek nem tudják megérteni az igazi életerős, valódi hívőket. Ők egy anyacsavarrá [meghibbanttá, itt, és mindenhol, ahol az “anyacsavar” szó van—Ford.] váltak. Tudjátok, a világ belejut egy olyan kerékvágásba, amíg néha—néha nektek kell egy anyacsavar hogy kiegyenesítsétek azt. Szükség van valakire aki a színre lépjen, aki egy kicsit más, és ő egy anyacsavar annak a nemzedéknek. Egy nap gondolkoztam, hogy ki képes?

Ki az aki ma nem egy anyacsavar? Ti valakinek az anyacsavarja vagytok. Azt hiszem hogy a világ teljes örültségbe jut. Tudtátok, hogy ez az idő az amikor az emberek nem tudnak ítéletet tenni a jó meg a rossz között, vagy igaz, vagy hamis?

⁴³ Tudjátok hogy a politikusok nem tudják megítélni a jót és a rosszat? Látjátok őket hogy csendben vannak ezen a szavazáson hogy a Bibliát visszavigyék a gyülekezetbe vagy a...Bibliát visszavigyék az iskolába? Nem tudják hogy a politika melyik úton fúj. Gondolkozzatok erről! Nem tudom hogyan van ez Indiana-ban most, de Arizona államban törvényszegés az iskolában való Biblia olvasás. Azt gondolom hogy ugyanez a helyzet Indiana-ban, közel az egész Egyesült Államokban, mert egy bizonyos hitetlen asszony megváltoztatta az egész programot. És emlékezzetek, törvényszegés a Bibliás olvasás a mi nyilvános iskoláinkban, de a hívőknek az adói támogatják, hogy a hitetlenség legyen tanítva az iskolában.

⁴⁴ Politika. Nekünk szükségünk van egy másik Ábrahám Lincoln-ra. Szükségünk van egy másik Patrick Henry-re. Szükségünk vagy egy amerikaira aki kiáll tekintet nélkül arra hogy milyen a politika, és a helyeset, “helyesnek” mondja, és a rosszat, “rossznak.”

⁴⁵ Tudtátok hogy a prédikátorok ma nem tudják megítélni hogy mi a helyes, az Isten Igéje vagy a gyülekezeti felekezet? Nem tudják melyik utat vegyék. Nem tudnak ítéletet tenni a jó és a rossz között. “Én tudom hogy a Biblia ezt mondja, de a mi gyülekezetünk azt mondja...” Látjátok, az emberek nem képesek megítélni a jót a rossztól. És bármi ami ellentétes a Bibliával az téves. Isten Szava igaz, és minden ember szava hazugság, ami ellentétes Azzal. És megpróbálva most azon az—az—az időn megmaradni, és kiállva azért ami helyes, egy anyacsavarrá [meghibbanttá—Ford.] váltok.

Nevezzünk meg egy néhány jellemet.

⁴⁶ Eltudom képzelni Noé prófétát, abban a nagy napban amelyben ő élt; abban a nagy tudományos korban ahol piramisokat és szfinkszeket építettek, ahol ők tudták bizonyítani, a tudományos kutatás által, hogy ott az égben nincs víz. Kijön ide ez az öregember és azt mondja, "Eső fog jönni az égből." Noé egy anyacsavar volt annak a nemzetnek. Ő egy anyacsavarrá vált.

⁴⁷ Gondoljunk Mózesre. Mózes, amikor lement a Fáraóhoz, amiről beszéltünk ma reggel, és Mózes lemenve a Fáraóhoz, és ezt mondva, "Az Úr küldött engem hogy kivigym ezeket a rabszolgákat," kezében egy bottal, szemben a nagy sereggel amely meghódította az egész világot. Fáraó az ő teljes tudományos zsenialitásában azt gondolta hogy Mózes egy anyacsavar. És, ő egy anyacsavar volt számukra.

⁴⁸ Eltudom képzelni Illés prófétát az ő nagy napjában, amikor a divat mesés kora; amikor Akháb és Jézabel uralta a világot, úgymondva, azokban a napokban; és az összes divat és dolgok amit Jézabel viselni akart, és az összes asszony úgy öltözködött mint ő, az ő festékei, és tovább ilyenmódon, az ő divatja, azon módon ahogy ő divatozott. És amikor valami öreg külön, mint Illés, a színre lépett és ellene állt az egész nemzetnek; Akhábnak, ő egy anyacsavar volt. Ez így van.

⁴⁹ Ámos, a próféta, amikor Samáriába jött, abban a napban amikor Samária olyan volt mint Hollywood ma, az asszonyok az utcán, öltözködve, és még nyilvános házasságtörés is, ahogy ők folytatták és éltek ott kint, és hagyva hogy a férfi . . .

⁵⁰ Ez majdnem egy nyilvános házasságtörés, ma ti előttem. Az egyik este mentem egy bizonyos helyre, hogy vegyek valami ennivalót, és ott a kisfiúk és lányok ölelkeztek és csókolództak mintha nem is tudom mi lenne.

És tudod te, kis testvérnőm, hogy az potenciálisan egy házasságtörés? Amikor egy férfi megcsókol téged, ő potenciálisan házasságtörést követett el veled. Neked soha nem kellene hagynod, hogy megcsókoljon téged addig amíg meg nem házasodtok, mert a mirigyek, mind a hímnemű mind pedig a nőnemű mirigyek, az ajakon vannak. Értitek? És amikor a hímnemű és a nőnemű mirigyek találkoznak, legyen az bárhol, ti potenciálisan házasságtörést követtetek el. És neked nem szabadna megengedni hogy egy fiú megcsókoljon téged addig amíg az a fátyol arcodról fel nincs emelve és te az ő felesége nem vagy. Ne tegyétek! Az házasságtörés elkövetése. Az a hímnemű és nőnemű mirigyek összekeverése.

⁵¹ Miért nem csókol meg egy férfi egy férfit, egy nő egy nőt, az ajakon? Mert az nem keresztezi a mirigyeket. A gyermekek születése mirigyek keresztezése által van.

Tehát ez majdnem egy nyilvános házasságtörés újra, mindenütt. Nézzétek a mozivászonon és mindenütt látjátok, egy—egy nyáladzás és egy—egy flörtölés. Nem csoda hogy az erkölcstelenség a—a lejtőn van! Hogyan tehetik ők ezt, és teleteszik magukat spermával szájon csókolva azokat az asszonyokat, tudva hogy az egy házasságtörés! Isten nem fogja megbocsátani azt, hacsak nem bánjátok meg.

⁵² És most amikor feljön, ez a nagy próféta, Ámos. Úgy ismerve őt mint egy a kispróféták közül, mert nem volt túl sok írva róla, de nála volt az Úr Igéje. És ő kinézett arra a városra, teljesen átadva... A parkokban férfiak ültek karjaikkal körülölelve az asszonyokat, és az asszonyok karjaikkal körülölelve a férfiakat, egyszerűen egy modern Hollywood! És ő keresztül sétált azon a városon, és azt mondta, “Térjete meg vagy elpusztultok!” Ő egy anyacsavar volt. Ő majdnem örülnék mutatkozott számukra.

⁵³ Keresztelő János, amikor a színre lépett. Annak a napnak vallásos felekezetének, ő egy anyacsavar volt. Neki megvolt az alkalom hogy egy pappá legyen, követve az ő atyjának nyomdokait. De ő visszautasította azt, mert Isten távoltartotta őt azoktól a hitvallásoktól és felekezetektől, mert az ő munkája túl fontos volt. Ő volt a Messiás jövetelének a bejelentője. És amikor nem volt neki semmi tennivalója sem a farizeusokkal, sem a saduceusokkal vagy akármi is volt az, ő visszautasította azoknak egész csoportját, és azt mondta, “Ne kezdjétek el mondani hogy, ‘Ábrahám a mi atyánk,’ mert mondom, hogy Isten képes ezekből a kövekből is gyermekeket támasztani Ábrahámnak.” Az—az ő napjának vallásos világának, ő egy anyacsavar volt. Igaz.

⁵⁴ Amikor Jézus lépett színre. Az Ő napjának vallásos népe számára, Ő is egy anyacsavar volt. Mert ők azt mondták, “Te egy samaritánus vagy. Te az eszeden kívül vagy. Te örült ember vagy,” más szavakkal, “egy bolond ember.” Ő az volt az embereknek, a ti Uratok és Megváltótok.

Nem csoda, Pál, gyakorlott Gamáliel által hogy pap legyen, valamely napban alkalma lett volna hogy egy főpappá válhasson. És Damaszkuszba vezető útján, le lett sújtva egy természetfeletti Fény által. És ő felnézett, zsidó lévén, tudta hogy az a Tűz Oszlop volt az amely az ő népét vezette. Azt mondta, “Uram, Ki vagy Te?”

És Ő azt mondta, “Én vagyok Jézus.”

⁵⁵ És amikor lemondta az ő tanultságát, lemondta az ő összes teológiáját amit ő gyakorlott az iskolában, és egy állandó utcai prédikátorrá vált, ő egy anyacsavar volt. Ő azt mondta, “Én egy bolond lettem.”

⁵⁶ És az emberek azt gondolták hogy ő örült, magán kívüli. Ő azt mondta Festusnak, “Én nem vagyok örült.” Ő csak ismerte az Urat. De hogy megismerd az Urat egy vallásos csoportban...

Én remélem hogy nem fogjátok ezt elmulasztani. Jézust ismerni ma egy vallásos csoport között, ti egy anyacsavar vagytok. Ez nem változott. Tudnék ezen időzni sokat, de én—én sietni akarok hogy felállítsam az imasort.

⁵⁷ Martin Luther, az a kicsi német pap, aki egy napon vette az Úrvacsorát, ledobta azt a lépcsőkre és azt mondta, “Ez nem Jézus Krisztus teste. Ez csupán kenyér amely ott hátul lett készítve.” És kijelentette azt hogy, “Az igaz hit által fog élni.” Ő egy anyacsavar volt a Katolikus egyháznak. Ők megölhetnék volna őt azért, de, ő egy anyacsavar volt, és ők egyszerűen békén hagyták. De, ő egy anyacsavarrá vált annak a nemzedéknek a számára.

⁵⁸ John Wesley, Anglia nagy erkölcstelen óráinak a napjaiban. Amikor ha a Wesley-i ébredés nem lépett volna színre...Az egész világ meg volt romolva, erkölcstelenség mindenhol. És az Anglikán gyülekezet annyira messzire jutott, amíg nem volt több ébredés; olyan Kálvinista gondolkodás! És John Wesley színre lépett, a—a megszentelődés szavával, kitisztítani az erkölcstelenséget. Ő egy anyacsavarrá vált.

⁵⁹ Idézve Wesley urat, egyszer, az ő könyvében. Ő jött lefelé az ösvényen, és egy ember az Angliai gyülekezetből...Ők mindnyájan azt gondolták hogy ő bolond, így megállt az ösvényen. Wesley úr egy kis pici ember volt. Ez a hatalmas nagy fickó azt gondolta hogy ő egyszerűen lecsapja őt, tehát ő az ösvényen állt. Wesley úr odalépett és azt mondta, “Bocsásson meg, uram, kitérne az útból? Sietek.”

És az Anglikán azt mondta neki, “Én nem térek ki az útból egy bolond miatt.”

⁶⁰ Wesley úr udvariasan megbillentette a kalapját, megkerülte őt; ezt mondva, “Én mindig megteszem.” Tehát, látjátok, az az egy volt az aki az anyacsavar volt; egyik Krisztusért volt; a másik pedig a gyülekezetért volt.

Tehát, mégis valakinek az anyacsavarja vagytok.

⁶¹ Amikor a Pünkösdiek színre léptek, ötven évvel ezelőtt. Ők azt mondták, “Ezek az emberek örültek!” Ők anyacsavarok voltak, ez így van, mert ők megítéltek minden romlottságot amelyek a gyülekezeti korokban voltak abban az időben amikor ők színre léptek.

De mit tettek a Pünkösdiek? Egyenesen visszamentek az okádásba amelyből kijöttek, egyenesen vissza a felekezeti romlottságba. Tudjátok mit? Ez egy idő egy másik anyacsavar számára. Igen. Ez egy idő egy másik számára. Ez így van.

⁶² Figyeljete, egy anyacsavar, mielőtt van egy anyacsavar, van egy csavar amire talál az az anyacsavar. És az az anyacsavar annak a csavar számára van menetre vágva; ha nem, akkor az nem illeszkedik azzal. Figyeljete. Mindenki aki

menetre volt vágva, a—a Noé napjaiban, az Evangélium üzenetére volt menetre vágva; Noé, az anyacsavar, húzta őket a bárkába. Ez attól függ hogy milyen menetre vagy vágva, mire vagy menetre vágva. Hogyha a világ számára, akkor az fog húzni téged. Ha az Ige számára vagy menetre vágva, akkor Az fog húzni téged. Ez attól függ minek a számára vagytok menetre vágva, milyen anyacsavart fogtok követni.

⁶³ De Noé egy anyacsavar lévén az Isten Igéjével, egy anyacsavar a tudományos és vallásos kor számára amelyben ő élt, ő húzta azokat akik meglehettek mentve, a bárkába. Ámen. Azok akik eleve el voltak rendelve, a csavar amely az anyacsavar előtt lett készítve. A csavar az anyacsavarra illően kell hogy menetre legyen vágva.

⁶⁴ Tehát Sátánnak, neki is van néhány csavarja és anyacsavarja is, ennek a világ királyságának csavarjai és anyacsavarjai.

Fáraó éppen annyira anyacsavar volt Noé számára, vagy Mózes számára, mint Mózes volt Fáraónak. Fáraó, az ő minden tudományos ötletével, húzta az ő nemzetét önmagához. Noé, Istennek anyacsavarja lévén, húzta a gyülekezetet az ígélet földjére. Attól függ milyen módon vagy menetre vágva. Ő húzta a gyülekezetet ki Egyiptomból; amint Noé kihúzta a gyülekezetet a világból, a bárkából. Mózes kihúzta a gyülekezetet Egyiptomból, az Isten ígélet földjére.

⁶⁵ Jézus mondta. Most, legyetek óvatosak, mert ezek az anyacsavarok és csavarok nagyon hasonlóknak tűnnek. Csak figyeljétek meg a menetre vágást. Máté 24:24, Ő azt mondta, "Az majdnem becsapná még a Választottakat is."

Nos, az—az Amerikainak és az egész világ felekezetének szüksége van egy anyacsavarra.

⁶⁶ A Metodista, a Baptista, a Presbiteriánus, ők mindnyájan megoszlanak *ezen, azon,* és mind harcol. És mindenekután, ők mindnyájan ugyanannak a csavarnak számára vannak menetre vágva. Tehát Isten adott nekik egy csavart, és küldött egy anyacsavart, a Gyülekezetek Világ Tanácsát. Ez húzza őket össze. Ez így van. Ez biztos. Ez fogja őket egybe húzni, a Világ Tanács.

⁶⁷ Tudjátok, az volt, itt nem régen... Nem történhet semmi, egy ügy egy ok nélkül. Az asszonyok le akarják vetni az ő ruhájukat. Ők rövidnadrágot akarnak viselni. Mégis a gyülekezethez akarnak tartozni. Akarják viselni mind ezeket a 'bikíniket,' vagy bárminek is hívjátok a dolgokat. Ők ezt akarják tenni, és mégis gyülekezethez akarnak tartozni; akarnak kiabálni, ordítani, és táncolni; imádni, ez egy imádás.

⁶⁸ Most, ha lenne időm bebizonyítanám nektek ezt. Ez egy ördögimádás, úgy táncolni, és azokat a dolgokat tenni. En

betudom bizonyítani nektek, a bálványimádati földön. Ők akarnak imádni, és bizonyosságaikat megvédni és mégis megmaradni a gyülekezetben. Tehát Isten ad nekik egy anyacsavart, kettőt vagy hármat közülük; az egyik Elvis Presley-nek nevezett; egy Pat Boon-t, egy Ernie Ford-ot; énekelnek himnuszokat és mindenmost, és mégis Kereszténynek állítják magukat. Ez egy anyacsavar. Ez nem az Ige számára van menetre vágva. Igaz.

Nos, azt mondtam hogy végezek egy félórán belül, és az már lejárt.

⁶⁹ De, hallgassátok, a világ akar egy anyacsavart. Az ördög gondoskodik arról hogy ők megkapják ezt. Ők immár menetre is vannak vágva annak számára.

De, mialatt a világ menetre van vágva egy anyacsavar számára, van egy Menyasszonynak nevezett nép. Ez is menetre van vágva. Éppen annyira biztosan, amint én itt állok, Isten fog küldeni nekik egy anyacsavart, amely ki fogja húzni a Menyasszonyt ebből a káoszából, az Isten Jelenlétébe. Ez egy Ige-menetre vágott anyacsavar lesz.

⁷⁰ Néhány nappal ezelőtt, egy kritikus azt mondta nekem, lent Tucson-ban. Azt mondta, "Tudod, néhány ember anyacsavarnak [Hibbantnak—Ford.] tart téged, és mások pedig egy istennek."

Azt mondtam, "Hát, az valahogy helyesen működik." Tudtam hogy kritizálni próbál engem. Látjátok?

⁷¹ Azt mondta, "Az emberek azt gondolják hogy te egy isten vagy."

⁷² Azt mondtam, "Nos, csak..." Én tudom hogy az emberek nem teszik azt. De én—én tudtam hogy ő nem értette azt mert ő a bőr másik oldalán volt, látjátok. Tehát tudtam hogy ő nem, hogy ő nem tudja azt. Így én azt mondtam, "Ez annyira nem tér el az Isten Igéjétől. Ugye?"

Látjátok, csak hadd—hadd tudja meg hogy mi nem voltunk elveszve. Mi tudjuk, hogy hol állunk. Mi tudjuk hogy milyen fajta vitorlát szereltünk fel, és milyen fajta szél fújja azt. Mi tudjuk hogy milyen menetre vágásunk volt, és milyen anyacsavarunk volt. És tudjuk hogy hol állunk.

Azt mondtam, "Ez nincs annyira ellentétben az Isten Igéjével. Ugye?" Azt mondtam, "Emlékezz, amikor Isten leküldte Mózeszt Izráel gyermekeihez, Isten Mózeszt egy istenné tette, ez így van; és Áront is, az ő testvérét egy prófétává. Ez így van. 'Minden próféta,' Jézus azt mondta, 'isten volt.' Ők istenek voltak; emberek." Ez így van. Isten ezt azon módon gondolja.

⁷³ Figyeljete, az Ige amelyet mi prédikálunk és az Ige amelyet én mondtam ezen a reggelen, "Isten elrelytőzködve

bőrök mögött, borzbőrök, Isten elrelytőzködve egy ember bőre mögött.” Látjátok? Ez az amit Ő tett. Amikor Isten szemmelláthatóvá vált a világban, Ő el volt relytőzködve egy fátyol mögött, elrelytőzködve egy Embernek bőre mögött, Jézusnak nevezve. Ő el volt fátyolozva és elrelytőzködve egy embernek bőre mögött Mózesnek nevezve, és ők istenek voltak, nem Istenek; de ők Isten voltak, az egy Isten, csak változtatta az Ő álarcát, ugyanazt a dolgot cselekedve mindig, ezt az Igét hozva. Látjátok, Isten tette azt azon a módon. Ő tudja, hogy az embernek látnia kell valamit; mindannyiunkban akik a világba születünk megvan ez.

⁷⁴ Amint ma reggel mondtam nektek hogy senki nem merte Mózesst követni abban. Isten soha nem foglalkozott kettővel. Ő mindig egyel foglalkozik. Senki nem merte utánozni Mózesst. Az halál volt, természetes halál, próbálva utánozni őt, belemenni ővele a Tűz Oszlopba. Tehát nem minden ember arra készítetett hogy...Te nem azon módon születél hogy beletörj abba a természetfelettibe.

De Isten küldött valakit a földre hogy képviselje Őt, úgy mint egy nagykövet Őtőle. És ez a nagykövet Istentől van elrendelve, bemenni abba a nagy ismeretlen természetfelettibe, hogy felismerje és elhozza azokat a dolgokat amelyeket a természeti értelem nem tud felfogni. Az elhozza Istennek titkát, előre elmond dolgokat amelyek vannak, és dolgokat amelyek voltak, és amelyek lesznek. Mi ez? Isten, Isten bőrök mögött, emberi bőrök. Pontosan úgy.

⁷⁵ Sam Connelly Tucson-ban él. Ő idejött egyszer, sok évvel ezelőtt, Kidd úrral, és ő meggyógyult; egy állandó fekélyből amely sok év óta volt neki. Amikor én kimentem az elmúlt ősszel, Samnak volt egy—egy köve amelyet a specialista ott, Tucson-ban, megvizsgált. Az olyan nagy volt mint egy játékgolyó. Sam Connelly Testvér...Sokan közületek itt ismeritek őt; ő Ohio-ból való. És elment a doktorhoz, és a doktor azt mondta, “Sam, készülj fel a következő héten; kifogom venni azt a követ,” pár nappal azután.

Ő azt mondta, “Eltűnthesem a követ, doktor?”

A doktor azt mondta, “Az lehetetlen. A kő túl nagy.”

⁷⁶ Tehát ő betette őt az autóba és hazavitte. És ő felhívott; azt mondta, “Szeretném hogy átgvere és imádkozz értem, Branham Testvér.” Miért hívott engem olyanért? És elkezdtem érte imádkozni.

⁷⁷ Azt mondtam, “Sam, ez az IGY SZÓL AZ ÚR, a kő magától el fog hagyni.”

⁷⁸ És a következő reggel a követ ő elvitte a doktorhoz. És azt mondta, a doktor azt mondta, “Connelly úr, én nem értem hogy hogyan történt ez.”

⁷⁹ És ő azt mondta, “Én Istenben hívő vagyok, és Isten eltávolította a követ tőlem, kivette azt belőlem.” Az ember, az orvos alig tudta elhinni azt. Egyszerűen nem jobban mint azt, hogy a nagy daganat eltűnt a feleségem oldalából. Ti tudtok arról, látjátok. Így ő azt mondta. . .

⁸⁰ Hat hónappal később, amely körülbelül három. . . körülbelül két héttel ezelőtt volt, vagy három héttel ezelőtt volt, Sam Connolly egy súlyos szív állapot által volt lesújtva. És én nem tudom a nevét, szívkoszorúér, vagy egy valami szívezáródás fajta, vagy mi az. Ez egy nagyon veszélyes. . . Ez nem. . . Azt állítják hogy nem tudjátok túlélni. Egy szívroham, és szívezáródás. Az ő végtagjai annyira megdagadtak amíg az ő bokái nagyobbak voltak az ő lábszárainál, fent itt magasan a csípőjénél. Tehát ők elvitték őt a doktorhoz. A doktor azt mondta, “Vigyék haza őt, nyugodtan, vagy a kórházba!”

Sam azt mondta, “Én nem akarok a kórházba menni!”

A doktor azt mondta, “Vigyék őt haza, és tegyék ágyba, és ne mozgassák fejét, kezét, vagy lábát hat hónapig.” Azt mondta, “Bármikor meghalhatsz.”

⁸¹ És Norman Testvér felhívott. És mi átmertünk aznap este hogy megnézzük Sam Testvért. És amikor imádkoztunk érte, és az Úr szólt.

És a következő reggel, Sam elment a doktor irodájába, az ő térdnadrágjával felhúzva, megállt a doktor előtt és azt mondta, “Nézzen meg engem, doktor!”

És a doktor alátette őt egy elektromos kardiogram alá, és azt mondta, “Én nem értem ezt.” Azt mondta, “Menj vissza dolgozni.” Azt mondta, “Milyen gyülekezethez tartozol?”

Ő azt mondta, “Én nem tartozok egyikhez sem.”

⁸² Ő azt mondta, “Nem lehetsz Keresztény hacsak nem tartozol azokhoz a felekezetekhez. Kell hogy tartozz.” Látjátok, ez minden amit a doktor tudott. Sam egy anyacsavar volt számára. És ő egy anyacsavar volt Sam számára, egy ilyen kérdést kérdezve.

Azután mi történt? Sám átjött és azt mondta, “Mit mondhatok bárkinek aki ilyen dolgokat mond nekem, Branham Testvér?”

⁸³ “Mondd nekik hogy te ‘az egy és csak egyetlen Gyülekezethez tartozol.’ Te nem csatlakozol Ahhoz. Az nem egy felekezet. Te bele vagy születve Abba.”

⁸⁴ Egy kis hölgy, körülbelül hat hónappal ezelőtt, Norman Testvérnő keblére hajtotta a fejét. Elfelejtettem a nevét, nagyon bájos kis kedves asszony, körülbelül harminc év körüli. Ő és az ő férje szétváltak, és ő leukémiás lett. És egy olyan állapotba került hogy alig tudott járni. És végül annyira

rosszabbul lett, amíg a doktorok ágyba tették őt. És a doktor meglátogatta őt amíg az idő eljött. Ők a következő szerdáig adtak neki időt. Ő szerdán halott lesz. És Norman asszony valahogy kivette őt az ágyból és áthozta őt, és tartani kellett őt egy széken. És amint a kis lélek ült ott, előre-hátra dőledezve, és olyan szürke volt amennyire csak lehetett; a bőre sárga, a ráktól, leukémiától.

Azt mondtam, “Nos, én imádkozhatok érted testvérnő.”

És ő megpróbált beszélni, könnyek az ő szemeiben, azt mondta. . .

Én—én azt mondtam, “Te Keresztény vagy?”

Ő azt mondta, “Én Metodista vagyok.”

Azt mondtam, “Én—én kérdeztem tőled hogy Keresztény vagy-e.”

És ő azt mondta, “Te arra gondolsz hogy a Keresztény gyülekezethez tartozni?”

⁸⁵ Azt mondtam, “Nem asszonyom. Én arra gondolok hogy Isten Szellemétől vagy születve és szereted az Úr Jézust?”

Ő azt mondta, “Nos, én mindig a gyülekezethez tartoztam.”

⁸⁶ Azt mondtam, “Ha Isten enged téged élni, megígíred nekem, hogy vissza fogsz térni hozzám, hogy megmutassam neked az Úr útját még világosabban?”

Ő azt mondta, “Én megígírek Istennek bármit ha Ő megkíméli az életemet. Én szolgálni fogom Őt.”

⁸⁷ Éppen akkor egy látomás jött, azt mondta, “IGY SZÓL AZ ÚR. Ne legyél felkészülve; a holnaputáni halálloddal kapcsolatos dolgokat tépd szét”. Ez hétfőn volt és úgy volt hogy szerdán meghal. “Te nem fogsz meghalni.”

A múlt vasárnap, egy héttel ezelőtt, a szobában ültem vele. Hízott tizen valahány kilót; a doktor azt mondta hogy nyomát sem lehet találni a leukémiának sehol. És az asszony tudni akarta; és leküldtem őt megkeresztelkedni a Jézus Krisztusnak Nevében, egy öntöző gödörbe, az Úr útján. Egy anyacsavar lehet de, “Ha felemeltetem, mindenkit Magamhoz vonzok.”

⁸⁸ Meglátogattam azt a fiút, aki a szalagfelvételeket szokta csinálni, Leo Mercier. Neki van egy lakókocsi udvara. És én egy néhány emberért imádkoztam. És imádkoztam egy Lokar nevezetű kis hölgyért, azt hiszem hogy az volt. És neki tizennégy rákműtétje volt, és az orvosok feladták őt. És imádkozva volt érte, és meg lett neki mondva hogy nem fog meghalni, hanem élni fog. És annak nyoma sincs sehol. És annak következményében, az ő családjából huszonnyolcan álltak ott, megletek mentve és Szent Szellemmel betöltve. Egy anyacsavar lehetett, de ez minden embert Őhozá von, aki eljön. Az az Igével van menetre vágva. Látjátok hogy mire gondolok?

⁸⁹ Kaptam egy levelet amely tegnapelőtt jött, az iratgyűjtőben van. A múlt ősszel, mialatt egy vadásztúrán...vagy a múlt tavasszal, ez egy évvel ezelőtt volt. Egy Oscarnak nevezett indián fiú, akivel az országúton vadásztunk fent ott; ahol az Úr Angyala, mondtam nektek, itt mindenütt, előhozta azt a rénszarvast és—és azt a szürke medvét. Mindnyájan emlékeztek arra. Aztán az a fiú, amikor én beléptem...Ő belépett a sátorba, az elmúlt tavasszal. És amikor Bud kért engem hogy kérjek áldást, (ő levette a kesztyűjét; lovagolt) felvette azokat a kesztyűket és készen volt kimenni. Ő egy katolikus volt. Neki semmi köze sem volt Ezzel.

⁹⁰ Az elmúlt ősszel amikor mellettem tudott állni...Amikor az ő anyja hátul volt ott, egy szívrohamtól haldokolva, a fiú azt mondta, "Nem jönne vissza és imádkoznál érte?" Visszamentem oda ebbe a kis indián kunyhóba. És ott, mindnyájan összegyülekeztek a fiú anyja köré, és az asszony haldoklott, egy szót sem tudott angolul. És a Szent Szellem lejött és elmondta az anyának, egy tolmácson keresztül, az ő lányán keresztül hogy mi történt, és mi volt ő. Még az ő nevét is megnevezte, és megmondta neki, hogy mi volt ő, és melyik törzsből származik, és hogy hogyan történik ez. És az anya azonnal meggyógyult.

⁹¹ És a következő reggel amikor visszamentem megnézni őket, amint kilovagoltam, negyven mérföldet menve egy juhért, mindnyájan ott ültek, az asszony teljesen...felülve a lóra hogy visszamenjen jávorszarvas húst szárítani. És én azt mondtam, "Az elmúlt este amikor imádkoztam, azt mondtam, 'Mi Atyánk Ki vagy a Mennyeekben.'" Azt mondtam, "Louise, én—én...Egy katolikus ima volt. Ti mindnyájan elkezdtétek, és persze, én ott hagytalak titeket." És én azt mondtam, "Most én csak meg fogom köszönni Istennek. Mi nem mondunk imákat; mi imádkozunk."

⁹² Ő azt mondta, "Mi nem vagyunk többé katolikusok." Ő azt mondta, "Mi úgy hiszünk ahogy te hiszel. Mi azt akarjuk hogy vigyél el mindnyájunkat és keresztelj meg bennünket azon módon, ahogy te keresztelsz. Mi akarjuk a Szent Szellemet."

⁹³ A túráról visszajövet...A fiú elvesztette a lovait hónapokkal azelőtt, nem találta őket. A vezető kint ordított órá, azt mondta, "Oscar, te jobban értettél ehhez mint hogy úgy ott hagyjad azokat a lovakat. A medvék, egy csomó szürkemedve már megette azokat eddig."

És ő állandóan a közelemben állt. És az egyik este, azt mondta, ő azt mondta, "Kérdezhetek tőled valamit?"

Azt mondtam, "Igen."

Azt mondta, "Branham Testvér, imádkozz Istenhez. Isten adja vissza a póniaimat."

Azt mondtam, “Bud azt mondta hogy a medve már megette azokat.”

Ő azt mondta, “Branham Testvér, kérdd az Istent. Isten adja vissza Oscárnak az ő póniait.”

Azt mondtam, “Hiszed azt Oscar?”

Ő azt mondta, “Én hiszem. Isten meggyógyította az anyámat. Isten megmondta neked hol volt a medve, hol volt a vad. És az az Isten aki tudja hogy hol van a vad, tudja hogy hol vannak az én lovaim.” Látjátok?

⁹⁴ Egy évvel ezelőtt, mialatt ott álltunk hátul Fred Sothmann-nal, aki itt van maeste, és Billy Paul-lal a fiammal. A Szent Szellem lejött. Én azt mondtam, “Oscar, meg fogod találni a póniaidat. Azok a hóban fognak állni.”

Ott van a levél, írt nekem az elmúlt héten és pénteken megkaptam itt. Az az iratgyűjtőben van éppen most. “Branham Testvér, Oscar megtalálta a póniait a hóban állva.”

⁹⁵ Hogyan éltek azok, senki nem tudja. Ott, a fiú... Az évnek ebben a korszakában, júnisban, annyi hó van ott, húszt vagy harminc lábnyi hó vette azokat körül. Hogy hogyan tudtak ott lenni a tél folyamán, éppen a kanyonban? Oscar hócipőben juthatott hozzájuk, de, persze, ő nem adhatott a pónikra hócipőt. De ő megtalálta őket az Úr Igéjének megfelelően. Ez úgy hangozhat mint egy anyacsavar [Hibbant—Ford.]; csak higgy egyszer! Ez attól függ hogy hogyan vagytok menetre vágva.

⁹⁶ Most, ez nem egy felekezettel lesz menetre vágva. Ez csak az Igével lesz menetre vágva. De van néhány ember a világon akik ezt az Igét hiszik! Az fog venni egy anyacsavart hogy becsavarja ezt a Menyasszonyt ki innen, amely menetre van vágva, mert a Menyasszony és a Vőlegény egyek. És Isten egy, és az Ige Isten! Annak az Igével kell hogy menetre legyen vágva, és Az fogja a Menyasszonyt kihúzni ezekből a felekezetekből.

⁹⁷ Igen, ő kritizálni akart engem. Tudjátok, ez emlékeztet engem arra amiről ma reggel beszéltünk, Isten elrejtve bőrök mögött, ember bőrök mögött.

⁹⁸ Egy kis történet, és azután zárni fogom; sajnálom hogy körülbelül negyvenöt percig tartottalak benneteket most. Van egy otthon, keresztény otthon, és ott volt egy... Elmondtam ezt ennek a kritizálónak. És ebben az otthonban, ott volt... Ők hittek Istenben. Nekik volt egy kisiuk ott, de ő halálra volt rémülve egy viharban. Villámláskor, ő halálra volt rémülve. Az asztal alá futott, bárhová, amikor villámlott.

Tehát egyik este egy nagy vihar jött a farmra, és ahol ők laktak, fújta a fákat és villámlott, későre járt este. Az anya azt mondta Junior-nak, mondta, “Most, Junior, menj fel az emeletre és menj az ágyba.” Azt mondta, “Most ne légy megrémülve. Menj fel oda.”

⁹⁹ Tehát a kis Junior, az ő pizsamájában, ment fel a lépcsőkön, visszafelé nézve, félig sírva. Lefeküdt, megpróbált aludni, betakarta a fejét. Nem tudott elaludni; az a villám körül villogta az ablakot. Így ő azt mondta, “Óh, mama,” mondta, “gyere fel és aludjál velem.”

Nos, ő azt mondta, “Junior, semmi nem fog bántani téged. Az a villám nem bánt téged.”

Ő azt mondta, “De, mama, gyere fel ide és aludjál velem.”

¹⁰⁰ Tehát az anya felment a lépcsőkön és keresztül feküdt az ágyon az ő juniorjával. És ő azt mondta, “Junior, kicsi fiam, anya mondani akar neked valamit.” Ő azt mondta, “Junior, mi egy Keresztény család vagyunk. Mi hiszünk Istenben, és hisszük hogy Isten megvéd minket a viharokban. Mi hisszük ezt. És hisszük, hogy Isten gondot visel az Övéiről.” És azt mondta, “Akarom, hogy higgyed ezt, Junior. Hogy ne légy megrémülve. Isten velünk van, és Ő védelmez bennünket.”

¹⁰¹ Junior a szavait visszafolytotta egy párszor. Azt mondta, “Mama, én is hiszem ezt.” Azt mondta, “De amikor az a villám olyan közel van az ablakhoz, szeretem érezni azt az Istent Akin bőr van.”

Tehát azt gondolom hogy közöttünk a felnőttek között van soknak ugyanez a gondolatja. Isten bőrről Magán! Ez úgy hangozhat a világ számára mint egy anyacsavar [Hibbant—Ford.], de ez húz minden embert Őhozza.

Imádkozzunk.

¹⁰² Mennyei Atyánk, amint ezek a—a kis történeteknek a tapasztalatai, ezek néha egy okból történnek. És ez, amennyire nyers is ez, mégis megértjük abban a nyelvben amelyben ez történik. Tehát mi köszönjük Neked, maeste, Urunk, hogy—hogy Isten Önmaga lakhat bennünk. Hálásak vagyunk hogy egy kiengesztelés volt készítve, az Egyetlen igazságos Jézus Vére; Aki Isten teljessége volt, az Istenségnek teljessége testileg, hogy Ő letette az Ő drága életét; nem elvéve Tőle, hanem akaratóból letéve azt, hogy élvezhessük Őt az Ő Jelenlétének teljességében, a Shekina dicsőségében amelyben Ő élt; hogy a mi lelkünk, meg legyen szentelve azzal a Vérrrel, hogy a nagy Szent Szellem Önmaga élhessen bennünk. És mi tanítókká, prófétákká lettünk, és így tovább az emberek számára, azoknak, Uram, akiknek szükségük van; Isten ajándékai; Isten Önmaga megnyilvánítva, kiragyogtatva Istennek nagy ajándékait, ezzel a modern korral szemben.

¹⁰³ És a nyers kifejezés, lévén anyacsavar, Uram. És mi tudjuk, hogy ebben a napban megtörténik néha amikor a világ egy olyan kerékvágásba jut mint a gyülekezet ma, csak csatlakozni új gyülekezetekhez és új felekezetekhez. Egy ember aki előjön az Igével az egy anyacsavarnak van tartva, egy örült személynek. Amint a nagy apostol Pál, aki egy teológusnak volt

képezve, egy papnak, és mégis ő azt mondta hogy ő egy bolonddá vált az Isten dicsőségéért. Ő elhagyta az ő tanultságát hogy az emberek...hallgatva az ő fényes szavait. És ő azt mondta hogy ő nem jött elbűvölő szavakkal és embernek bölcsességével hogy az ő hitük abban legyen. Ahogy a gyülekezet elfordult ahhoz ma, amint ő megprófétálta, "Az én eltávozásom után, farkasok fognak jönni, a nyáját nem kímélve." De ő azt mondta hogy ő hozzájuk jött, "a Szent Szellem erejében és megnyilvánulásában," hogy az ő hitük Istenben legyen. Atyám, ő egy bolonddá lett a világ számára, hogy megismerje Jézust.

¹⁰⁴ És így van velünk is ma, Urunk. Vannak emberek itt ülve akik örültek vannak tekintve mert ők készek arra hogy bízzanak Istenben az ő gyógyulásukért, az ő Örök rendeltetésükért. Megkockáztatva az ő hírnevüket, hogy imádják Őt. Megköszönve Neki, dicsőítve Őt, szabadságot adva az ő szellemeiknek, imádvá Istent; ők örültek vannak tekintve. De Te azt mondtad hogy, "Az—az Isten bolondsága," ha mi bolondok vagyunk, "erősebb volt és bölcsőbb az ember bölcsességénél; mert az ember, bölcsesség által nem ismerte Istent. De a prédikálás bolondságán keresztül, tetszett Istennek, hogy megmentse azokat akik meg lehetnek mentve." Imádkozunk, Istenünk, hogy ennek az Igének nagy Szerzője jöjjön el maeste és gyógyítsa meg a betegeket, mentse meg az elveszetteket. Jézus Nevében kérjük ezt. Amen.

¹⁰⁵ Én összehasonlítom Istent, azért hogy ne legyetek zavarban azzal amit ma mondtam; Isten egy nagy Gyémánt, az Örökkévaló.

És amikor a gyémánt ki van hozva a kék kövekből Afrikából, a bányákban voltam és megfigyeltem azokat a nagy...hogyan munkálják ki ezt és szedik ki a gyémántokat, hogyan mennek keresztül a zúzógépen, és a nagy kék tűzgyémántok, fekete gyémántok kijönnek. Azoknak nincs nagyon alakjuk, bizonyos formájuk. Azok csak nagy kövek. És, valóban, akkor azokban nincs tűz. Azok csak gyémántok, kövek; kör alakúak, síma, egy csomó belőlük. De ezt a gyémántot ki kell vágni. Nos, ez törvényellenes, olyant birtokolni, amely nincs kívágva. Ki kell vágni, és azután kell hogy legyen átvételi nyugtátok, hogy honnan vettétek, mert azokban millió dollárok vannak.

És én Istent ahhoz a gyémánthoz hasonlítom.

¹⁰⁶ Nos, egy gyémánt úgy van kívágva, hogy az visszafogja tükrözni azt ami annak a belsejében van, azt a tüzet ami a gyémántban van. És az ki kell legyen vágva minden kis irányban, minden kis forma alapján, háromszögre. Tegyék a háromszöget egy gyémánthoz, és egy fény a három hasábalakkal szemben fogja adni a hét színt, látjátok, hét színt előhoz.

¹⁰⁷ És figyeljétek meg, “Isten meg volt sebesítve a mi áthágásainkért, megsebezve a mi bűneink miatt.” Látjátok, Ő volt megvágva, megsebesítve, az a nagy Gyémánt, hogy Őbelőle kitükröződjenek az ajándékok a Gyülekezet számára.

És ez nem a világosság; mert a világosságnak vissza kell térni amikor a nap távol van attól, oda ahonnan az ki lett vágva.

De minden kis darab amely abból jön, a forgács nincs elpusztítva; az használatra van. Azok közül sok Victrola tűnek [lemezjátszótű—A fordító.] vannak készítve. És azok a tűk, amelyek a gyémántról voltak lefaragva, egy zenét hoznak elő, ami fel lett véve egy hanglemezre.

¹⁰⁸ És én remélem hogy értitek mire gondolok. A forgács Krisztustól, ajándék Krisztustól a Bibliára téve, előhossa Istennek elrejtett dolgait a hívőnek. Ő ismeri a szív titkát. Ő ismer minden személyt. Hiszitek ezt?

Az nem a gyémánt lenne aki ezt mondja, “Látjátok mi vagyok én?” Az az lenne ahonnan a gyémánt jön. A gyémánt az egy gyémánt mert az egy gyémántból van kivágva.

¹⁰⁹ És ez az ami a Szellem ajándékai, az egy... a személyhez, az egy rész abból a Gyémántból. Az küldve volt; és le lett hozva, és egy ajándékba lett hozva, értelmezni, prédikálni, tanítani. Őt szellemi ajándék van; apostolok, próféták, tanítók, pásztorok, evangélisták, és mindegyikük a Krisztus Teste épülésére vannak. És éppen annyira biztosan amint vannak tanítók, pásztorok, kell hogy legyenek próféták. Mi tudjuk ezt.

¹¹⁰ És mi hisszük hogy Isten szemmeláthatóvá kell legyen téve az utolsó napokban, az Ő népe között, a választott Mag számára, a Bibliának megfelelően, a próféta formájában. Ez pontosan az Igével megegyezik. Nem hogy az az ember Isten, hanem hogy az az ajándék Isten. Látjátok? És ez a tű.

Nos, egy gombostű nem fog helyesen játszani azon a hanglemezen. Egy szabályos varrótű nem fogja helyesen lejátszani azt. De egy gyémánt, az a legjobb. Az előhossa azt tisztán, egy gyémánthegyű tű.

¹¹¹ Isten maeste hadd... A ti életek hanglemeze, bármi ami nincs rendben veletek, bármi ami a ti vágyatok Istentől, a nagy Mester Aki a tűt tartja az Ő kezében, tegye Ő azt a ti életekre és nyilatkoztassa ki nekünk hogy miért vagytok itt, hogy mit akartok; akkor tudni fogjuk hogy Ő itt van.

¹¹² Mennyei Atyánk, meg fogod adni ezt mielőtt én elkezdek imádkozni ezért az imasorért, nem célzasként téve ezt, hanem add meg ezt, hogy az emberek megtudják. Lehet vannak itt idegenek akikért imádkozni kell. Én nem ismerem őket, de Te ismered. És Pál azt mondta, “Ha nyelveken szóltok, és nincs magyarázó vagy nincs épülés adva, az emberek azt fogják

mondani hogy örültek vagytok. De ha valaki prófétál és kinyilatkoztatja, hogy mi van a szívben, akkor azt fogják mondani, 'Valóban Isten van veletek.'" Hadd legyen ez ismét, Isten, ebben a késői órában. Te megígérted ezt, és ez így fog lenni. Jézus Krisztus Nevében. Ámen.

¹¹³ Most kíváncsi vagyok hogy hány beteg ember van itt maeste, akik itt vannak? Vagy Billy adott ki jegyet...? Van imajegy kiadva? [A testvérek mondják, "Igen."—Szerk.] Van. Nos, azt hiszem, hogy minden beteg embernek van imajegye, de én nem tudom hogy ti mit írtatok rá. Azt gondolom hogy ő egyszerűen adott nektek egy jegyet; ti azt írtok rá amit akartok. Úgy van ez? Csak kapni egy jegyet; ti azt tesztetk rá amit akartok.

¹¹⁴ Én nem ismerlek benneteket. Hányan tudják itt hogy én nem ismerlek benneteket, és mégis ti betegek vagytok, és ezt mondanátok, "Amit hallottam hogy te mondtál ma, 'Isten bőrök mögött. Isten emberi bőrök mögött, elfátyolozva Önmagát'?" De ha nektek vannak szellemi szemeitek, megtudjátok nyitni és látjátok Őt, látjátok hogy Ki Ő. És ti higgyétek azt. Jézus azt mondta, "Aki hisz Bennem azokat a cselekedeteket amelyeket Én teszek, az is tenni fogja; többet is fog ennél tenni, mert Én az Atyához megyek." Nos, ha hinni fogtok teljes szívetekkel!

¹¹⁵ Hányan vannak itt akik betegek, és tudjátok hogy én nem ismerlek benneteket, és nem tudom hogy mi a baj veletek? Csak emeljétek fel kezeteket, mondjátok, "Én beteg vagyok. Szükségem van." Hánynak van vágyaik szívükben, nem betegek, de vágyuk van? Tudjátok mit...?...Rendben van. Nincs senki itt, akit én láttam, csak olyanok akik felemelték a kezüket. Most nem tudom...

¹¹⁶ Ismerem ezt az embert aki itt ül. Biztos vagyok hogy ez James Testvér, és azt gondolom hogy ez James Testvérnő. Ben Testvért, ismerem. Csak a ti arcaitokat, néha; a testvért aki a fényképeket csinálja. De a...

Valaki hátul itt, bárhol csak egyszerűen...Én—én—én kihívom ezt az Üzenet alapján és Ennek befejezésére.

¹¹⁷ Tudjátok hogy Isten ígérte meg, hogy ez megtörténik az utolsó napokban? Ő tette az ígéretet. Látjátok? Nos, én nem tudom ezt megtenni. Látjátok, én—én nem tudom megtenni ezt. Neki kell ezt megtenni. Ő Az Aki megteszi azt; nem én. De én hiszek Őbenne, vagy én nem állnék itt olyan valamit mondva nektek amiben én nem hiszek. Most, imádkozzatok, és mondjátok, "Úr Jézus, azt tanultam a Bibliában, hogy Te Főpap vagy éppen most, akit meglehet érinteni a mi fogytékasságaink érzésével." Én nem törődöm azzal hogy hol vagy. És csak mondjad, "Én hiszek Benned. És, hit által, Én hiszem azt amit az az ember mondott ma."

¹¹⁸ Ez az amit az Angyal mondott nekem, “Nyerd meg az embereket hogy higgyenek neked.” És ha én az Isten Igéjét mondom nektek, ez nem az hogy, “hinni nekem,” ez az hogy “hinni az Igét.”

Ha az nincs az Igével, akkor ne higgyétek azt. De ha hiszitek azt, hogy az az Ige, akkor akármi is az, imádkozzatok és higgyétek, és lássátok meg ha Ő még mindig kinyilatkoztatja, hogy mi van a szívetekben.

¹¹⁹ És mindenki tudja azt, hogy a Biblia azt mondja, hogy, “Az Isten Igéje élesebb mint egy kétélű kard, és felismeri a gondolatokat és a szívnek szándékát.”

Ez az ahogy Ábrahám tudta hogy az Isten volt, amikor Ő megtudta mondani azt amit Sára mondott hátul a sátorban, amiről ő gondolkodott; amikor Ő azt mondta, “Megfoglak látogatni titeket,” és Sára az ő szívében azt gondolta, “Ez nem lehet úgy.”

¹²⁰ Most, én azt mondtam hogy Ő itt van, hogy meggyógyítson téged. Mit gondolsz erről? Ha csak hinni fogsz! Nos, én nem tudom, nekem nincs bizonyos módom; a Mennyei Atya tudja ezt. Látjátok? Nekem egyszerűen látnom kell azt. És amit látok mondom; és amit én—én nem látok, persze, nem mondhatom. De Ő éppen annyira Isten! Növelné az a ti hiteteket ha Ő megteszi azt?

Igy prédikálni, ez egy kicsit kivet a kerékvágásból. De Ő itt van. Én tudatában vagyok ennek. [Branham Testvér szünetet tart—Szerk.]

¹²¹ Egy férfit figyelve amint az ő fejét meghajtotta egyenesen hátul *itt*. Az ő felesége mellette ül, szintén imádkozik. Pont *itt*. Valami van a te szívedben. A te feleséged imádkozik. Van valami teher a szíveden. Ez a te anyósodért van. Ez így van. Hiszed hogy Isten megtudja mondani nekem, hogy mi a baj az anyósoddal? Én nem ismerlek téged. Mi idegenek vagyunk egymásnak. Így van ez? Hiszed hogy Isten meg tudja mondani nekem, hogy mi a baj vele? Ő nincs itt. Látok egy nagy távolságot; ő keletre van innen. Ő Ohio-ban van. Ez így van. Ő egy vérállapottól szenved. Feleségednek el kell vinni azt a zsebkendőt oda, amin ő sír, helyezze őrá. Ne kételkedj; ő meggyógyul. Hiszed ezt?

¹²² Itt van egy kishölgy, itt ül éppen előttem. Ő sír. Valami baj van a gyermekkel, nem tudom. . . Nem, nincs semmi baj. Neki csak egy vágya van. Ő vágyakozik a Szent Szellem keresztsége után. Ez IGY SZÓL AZ UR. Higyj, gyermek, meg fogod Azt kapni. Ez igaz. Ne kételkedj.

¹²³ Itt van egy hölgy aki itt ül ennek a sornak a végén. Imádkozik. Én idegen vagyok számára, de ő be van árnyékolva. Operációid voltak. Azt hiszem hogy idegenek vagyunk

egymásnak. Én nem ismerlek téged. Te nem ismersz engem, csupán csak lehet hogy hallottál rólam. Te nem innen való vagy. Te egy idegen vagy közöttünk. Wiskonsin-ból vagy. A város neve Milwaukee. És a te bajod az rák; a melleden van. Operáció után operáció, mégis siker nélkül. Hadd azt a hitet amely megérintette az Ő ruhájának szegélyét, hogy higgye azt éppen most. Süllyeszd azt a te szívedbe; ez meg fog történni. Legyen hited!

¹²⁴ Egy férfi ül itt a sarokban. Ő az anyjáért imádkozik. Ő idegen nekem. Nem ismerem őt. De ő az anyjáért imádkozik. És az ő anyjának ugyanaz a dolog van mint ennek az asszonynak, rák. Vagy, ő fél ettől, ami ez. Egy férfiért imádkozol, és annak az embernek a hátával van baja. Ő, szintén látom őt, részeg. Ő egy alkoholista. A te tastvéred. Te nem innen vagy. Illionios-ból vagy. Hiszed hogy Isten meg tudja mondani nekem hogy mi a te neved? Farmer. Így van ez? Emeled fel a kezedet. Higgy!

¹²⁵ Van valaki aki térdel valaki fölött, imádkozik, valaki egy hordágyon fekszik. Rendben van. Hiszed hogy amit hallottál az Igazság, hölgyem? Hiszed. Ha megtudnálak gyógyítani, megtenném. De te immár meg vagy gyógyulva Krisztus által, látod. Neked csak el kell hinned azt. Az a hölgy ott áll, imádkozik, imádkozott érted, hogy meglegyél érintve. Én nem ismerlek téged, de Isten ismer téged. Te szintén a városon kívülről vagy. Ez így van. Illinois-ból vagy. Ez így van. A város East Moline, Illinois-ból. [A testvérnő mondja, "Ez az a város ahol én születtem."—Szerk.] Te rákkal szenvedsz. Te egy lelkésznek a felesége vagy. Hiszel? ["Igen."] Te meg fogsz halni ott feküdve. Miért nem fogadod el Őt maeste, és mondjad, "Az én szívemben tudom, az én hitem fölötté van akárminek ami itt van, én hiszem hogy én meg vagyok gyógyulva. Én Isten Jelenlétében vagyok." Kelj fel, higgy és menj haza és gyógyulj meg. Ime itt van ő.

Hisztek teljes szívetekkel? [A gyülekezet örvendezik—Szerk.] Dicsérjük Istent.

¹²⁶ Mennyei Atyánk, mi köszönjük Neked, a Te minden jóságodat és irgalmadat. Köszönjük Neked mert Te még mindig itt vagy, éppen minden bajnak közepette. Ebben a világban, amely el van ferdülve, Te mégis itt vagy. A Te Szellemed, Urunk, örökre maradjon velünk. Mi látjuk hogy Te itt vagy, Isten bőrben, az emberi szívekben; hitet adva, és kijelentést, és látomást. Te Isten vagy a Te Gyülekezetében, Isten a Te népedben. Köszönjük Neked ezt, Urunk. És hadd higgyjen mindenki, maeste, egy egyetértésben, és legyenek ők meggyógyulva. Jézus Krisztus Neve által imádkozom. Ámen.

¹²⁷ Hánynak van ott imajegye, *azon* az oldalon? Azok *azon* az oldalon jönnek vissza, jönnek egyenesen *ennek* a padsornak

a közepén. Azok *abban* a sorban, jöjjenek egyenesen ki *erre*, csak foglaljátok el a helyeteket, gyertek egyenesen ki *erre*. Azok, mihelyt végeztek, *ez* a sor foglalja el a következő oldalt.

¹²⁸ A vének jöjjenek ide. Roy Testvér, az Úr áldjon meg; nem tudom hogy itt ültél. Szeretném hogy a gyülekezet diakónusai azonnal ide jöjjenek, ha tudnak, bárhol ültek. Gyertek ide egy kis segítség számára.

Szeretném hogy mindenki aki akarja, hogy imádkozva legyen érte, emelje fel a kezét, mondjátok ezt utánam.

Uram, [Gyülekezet, "Uram,"—Szerk.] Én hiszek. ["Én hiszek."] Segíts az én hitetlenségemen. ["Segíts az én hitetlenségemen."] Én hiszem, ["Én hiszem."] hogy a Te Jelenlétedben, ["hogy a Te Jelenlétedben,"] amint én követem a Te Igédet, ["amint én követem a Te Igédet,"] és az én . . . a kezeke rám vannak helyezve maeste, ["és a kezeke rám vannak helyezve maeste,"] én el fogom fogadni az én gyógyulásomat, ["én el fogom fogadni az én gyógyulásomat,"] Jézus Nevében. ["Jézus Nevében."] Ámen. ["Ámen."] Isten áldjon meg benneteket.

¹²⁹ Most figyeljétek. "A hitből való imádság megtartja a beteget. Ha kezeiket betegre teszik, azok meggyógyulnak." Ő mondta Noénak, hogy esni fog. Az soha—Ő soha. . . Én soha nem mondtam, "Mihelyt—mihelyt imádkoznak értetek, ti jól lesztek." Ő azt mondta, "Meggyógyulnak."

¹³⁰ Ő azt mondta Noénak, hogy esni fog. Százhusz évig nem esett, de akkor esett.

Ő azt mondta Ábrahámnak, hogy Sára által babája lesz. Az nem történt meg huszonöt évig, de meglett.

Ésaiásnak azt mondta, hogy egy szűz foganni fog. Az nem történt meg nyolcszáz évig, de ő fogant.

Igy van ez? Ő megígérte azt! Nem számít hogy mennyi időt vesz az igénybe, Ő megteszi azt, bárhogyan is. Higgyétek azt.

¹³¹ Gyertek most előre. Capps Testvér vezesse az éneklést. Te el fogod venni az imajegyeket? Most mindenki legyen imában.

¹³² Mennyei Atyánk, mi engedelmeskedni fogunk a Te parancsolataidnak, hogy kezekeket helyezünk ezekre a beteg emberekre. Én nem tudok semmi más dolgot amit Te tudnál tenni Uram, mert Te mondtad a Te Igédben, hogy Te megvásároltad az ő gyógyulásukat. Te bizonyítottad, hogy itt vagy velünk maeste, az Ige amely fel tudja ismerni a gondolatokat, amelyek a szívben vannak. Te bizonyítottad azt, hogy közöttünk vagy. És én imádkozom Hozzád, Atyám, hogy a Te Igéd, amely nem tud kudarcot vallani, legyen olyan valóságos minden szív számára! Mert Te azt mondtad, "Ha hiszed azt; ne kételkedj hanem higgyed azt; mondd ennek a hegynek, 'Mozdulj,' és ne kételkedj, hanem higgyed hogy az meg fog történni!" Ő nem mondta, hogy mikor.

¹³³ Te azt mondtad a népnek Pünkösdkor, hogy menjenek oda fel és várjanak. Soha nem mondtál órákat, napokat; Te azt mondtad, “amíg.” Most ők jönnek, hogy elfogadják az ő gyógyulásukat. Soha semmi másra ne gondoljanak hanem csak az ő gyógyulásukra, amíg a szabadulás eljön. Mi engedelmeskedünk Neked a kézzrátevés által, mint hívők. Jézus Krisztus Nevében. Ámen.

¹³⁴ Rendben van, gyertek át itt éppen most. [Branham Testvér és a testvérek ráhelyezik kezeiket az emberekre, és imádkoznak mindegyikükért az imasorban. Üres hely a szalagon—Szerk.] Meg vagytok gyógyulva. Isten áldjon meg benneteket. Ez jó. [Üres hely a szalagon.]

Minden lehetséges, csak higgy;

Csak higgy, csak higgy,

Minden. . .

Úr Jézus, én imádkozom most ezekért a zsebkendőkéért, Jézus Krisztus Nevében. Ámen.

Kíváncsi vagyok, hogy megtudnánk-e változtatni ezeket a szavakat:

Most hiszek, ez az hogy most hiszek,

Minden lehetséges, most hiszek;

Most hiszek, most hiszek,

Minden lehetséges, most hiszek.

¹³⁵ Hiszitek, hogy ami kérve lett és vágy volt meg lesz adva? [Gyülekezet, “Ámen.”—Szerk.] Az meg fog történni.

¹³⁶ Láttam keresztülmenni a soron néhány perccel ezelőtt, néhányat az én olasz barátaim közül Chicagóból. Hányan ismeritek Bottazi Testvérnőt Chicagóból? Nos, tudjátok, neki volt egy—egy elme, idegösszeroppanása éppen mostanában, nagyon, nagyon rossz. De Chicagóban reggel a Keresztény Üzletemberek reggelijénél, én beszéltem a testvérnőnek a Szent Szellem ihletése alatt. Ő hátrajött az egyik oldalra, és egyszerűen nem tudta egybetarni magát. És én azt mondtam, “Testvérnő, te nem szabadulsz meg ettől azonnal, de meg fogsz gyógyulni.” Azt mondtam, “Ez vagy tizenhét hónap lesz, vagy két év, éppen abban az időtartamban meg fogsz gyógyulni.”

¹³⁷ Az egyik nap mialatt beszélgettem vele. . . Hallottam az ő bizonyosságát, nagyon boldog volt, a legnagyobb boldogsága volt ami valaha is volt az ő egész életében. Ő egy autóban volt vezetett. Neki nem volt békessége, úgy látszott, hogy az Isten Jelenléte eltávozott tőle; persze az csak egy elmei ideg volt, tudjátok; és hirtelen az visszatért egy nagy öröm kiáradásában, és a Szent Szellem ereje volt őrajta. Könnyezett, sírt, ő—őneki. . . Nekik egy hatalmas idejük volt, körülbelül három

vagy négy héttel, vagy egy hónappal ezelőtt. És hallottam az ő bizonyosságát a múlt vasárnap, és ő azt mondta, “Branham Testvér, amikor én visszatértem, lejegyeztem és vettem azt a szalagot. És az pontosan tizennyolc hónap volt ahhoz a naphoz.” Ámen.

Szeretitek Őt? [A gyülekezet mondja, “Ámen.”—Szerk.] Nem csodálatos Ő? [“Ámen.”]

¹³⁸ Most, ugyanaz a Szent Szellem amely jövendőlni tud pontosan, egyszer sem tévedve, mindezekben az éveken át; és, az Ő Igéjén keresztül, megpróbálta ma felfedni nektek azt, hogy Isten nem valami távoli dolog vagy valami történelmi valami. Ő egy élő, jelenidő, az Ő Igéje szemmelláthatóvá lett téve. Elrejtette Önmagát egy emberi fátyolba, az Ő gyülekezetében, kinyilatkoztatja Önmagát a ti hiteteken keresztül és az én hitemen keresztül, együtt, egyesülve, Isten egységét készítve. Én nem tehetek semmit nélkületek; ti nem tehetek semmit nélkülem; sem nem lehet tenni bármit Isten nélkül. Tehát az együtt alkotja az egységet, az összeköttetést. Isten engem ezen cél miatt küldött; ti hiszitek azt; és íme, az megtörténik. Ez egyszerűen az, látjátok, tökéletesen megerősítve.

Én nem törődöm azzal, hogy veletek mi a probléma, vagy hogy valaki mit mondott, ha, ti a szívetekből, hiszitek, hogy ti meg fogtok gyógyulni, akkor nincs semmi ami megtudja azt állítani. Ő mondta ezt. És Ő azt mondta, “Ég és föld elmúlnak, de az Én Beszédeim soha el nem múlnak.” Hiszitek ezt? [Gyülekezet mondja, “Ámen.”—Szerk.]

¹³⁹ Hányan fognak értem imádkozni amint a többi összejövételre megyek? [Gyülekezet, “Ámen.”—Szerk.] Én az egyik vagyok aki az imára szorul. Látjátok? Mindenki elutasított engem, látjátok, rajtatok kívül, és mégis Mag van még kint.

¹⁴⁰ Küldtem egy levelet Dél Afrikába. Ők nem engednek be engem hacsak nem írok alá egy papírt, hogy én “azon az oldalon, keresztelek mindenkit háromszor; egyszer az Atyáért, és egyszer a Fiúért, és a Szent Szellemért, arccal előre. A másik oldalon, hátrafelé, egyszer az Atyáért... És azt tanítsam, hogy ez a Tanítás.

Irtam nekik egy levelet. Azt mondtam, “A Szent Szellem megpróbált bejuttatni Afrikába az elmúlt pár év alatt ismét. Ő ott akarja használni az én szolgálatomat ahol harmincezen fogadják el Krisztust egy délutánon.” Azt mondtam, “Emlékezzetek, az ő vérük rajtatok lesz, nem rajtam. Én felajánlottam, hogy eljövök, de ti nem akartátok.”

Én kíváncsi vagyok mi lesz ebben a napban amikor Jézus, az Isten Fia el lett utasítva a gyülekezettől, az Ige elutasítva? De mind—mindabban, Ő mégis megismerteti Önmagát az Ő népe számára. Nem vagytok hálásak azért? [Gyülekezet mondja, “Ámen.”—Szerk.]

¹⁴¹ És én elhaladtam maeste, rájuk tettem a kezemet néhány koros asszonyra, néhány fiatalra, néhány idősre, néhány fiatalemberre, öregemberre, egyszerűen csuromvizesen mint én is. Azt gondoltam, "Ott ülve, ott ülve hallgatva az Igét, amire a világ többi része azt gondolja, hogy örülség." Látjátok? Ők—ők a csavarok. Látjátok, Isten itt van, hogy menetre vágja azt, kihúzza benneteket egyenesen a ti betegségeitekből. Ez az Ige ígérete. Csak emlékezzetek, az fogja kezdeni megszorítani, "Én fogom vonni őket; ha felemeltetem, vonni fogom őket." Ő ki fogja azt húzni belőletek. Ő biztosan meg fogja tenni. Ti csak higgyetek Őbenne, legyen hitetek Őbenne. Ne kételkedjetelek Őbenne. Higgyetek Őbenne.

¹⁴² Imádkozzatok értem. Mikor nincs senki más akiért imádkoztatok, csak emlékezzetek meg rólam.

És addig amíg találkozunk!

amíg találkozunk!

Amíg találkozunk. . .

Köszönet, hogy olyan hosszú utakat tettetek meg. Isten oltalmazzon meg benneteket amint hazamentek!

Amíg. . .

Köszöntsetek minden Keresztényt, üdvözljétek őket, ettől a kis csoporttól. Isten békéje legyen rajtatok! Shalom!

Isten legyen veletek amíg ismét találkozunk!

[Branham Tstvér kezdi dúdolni *Isten Legyen Veletek*—Szerk.] . . amíg találkozunk!

Amíg Jézus lábainál találkozunk;

Amíg találkozunk! amíg találkozunk!

Isten legyen veletek amíg ismét találkozunk!

¹⁴³ Én annyira boldog vagyok. Látjátok, van itt néhány, sok dolog amit én nem tudok, de vannak néhány dolgok amit tudok. Én annyira hálás vagyok értetek. És annyira boldog vagyok, hogy társulhatok veletek. Én annyira boldog vagyok, hogy egy lehetek közületek. Isten legyen veletek. Ő veletek fog lenni. Ő soha nem fog benneteket elhagyni. Ő soha nem fog rólatok elfelejtezni. Ő nem fog elhagyni titeket. Ti most már keresztül törtetek a fátylon. Látjátok?

¹⁴⁴ Annyira boldog vagyok Palmer Testvért látni, egy a mi társ pásztorunk közül innen, Georgia-ból. Junior Jackson Testvér valahol az épületben van, hátul a sarokban, boldogok vagyunk, hogy itt van. Don Ruddell Testvér itt ül. Oh, nagyon sokan! Én nem tudom, ha valakit elfelejték. . . Ben Bryant Testvér itt, és sokan mások itt, jó testvér, Wilbur Collins. Mi annyira boldogok vagyunk, hogy mindannyian itt vagytok.

Szeretném ha egyszerűen felállnánk a lábainkra, csak egy percre most. Hajtsuk meg a fejünket most.

Amíg találkozunk!

Amíg Jézus lábainál találkozunk; amíg találkozunk!...amíg találkozunk!

Isten legyen veletek amíg ismét találkozunk.

¹⁴⁵ Érzitek a Szellemmel való közösség közelségét?

Dúdoljuk ezt. [Branham Testvér és a gyülekezet elkezd dúdolni *Isten Legyen Veletek*—Szerk.]

Észrevettem McKinney Testvért, Ohio-ból, hogy velünk van. John Martin Testvér és az ő testvére. Örülök mindannyiatoknak. Lehet, hogy nem is látlak titeket testvérek. Ő azonban ismer titeket.

Amíg találkozunk! Legyen az én szívem és a tiétek Isten szívével egy amíg találkozunk! [Branham Testvér és a gyülekezet folytatja a dúdolást *Isten Legyen Veletek*—Szerk.]

Mialatt meghajtsuk a mi fejünket most imában.

¹⁴⁶ Hadd tudja meg minden lelkész, hogy mi örülünk neki, hogy ők itt vannak, minden laikus, ti emberek Tennessee-ből, Ohio-ból, és az országon át. Néhány asszonnyal találkoztam odaát ma, egészen fentről, Bostonból. A mi színes testvériségünk volt itt, ezen a reggelen, szintén onnan fentről. Az ország nagyon sok különböző részeiből; köszönöm nektek kedves hú barátaim. Isten legyen veletek. Én barátomnak hívlak benneteket. Emlékeztek mit mondott Jézus erről? “Még közelebb van mint egy testvér,” igen, egy barát. Mialatt meghajtsuk fejeinket most...Amíg ismét találkozunk a következő néhány napban, Isten legyen veletek.

¹⁴⁷ Meg fogom kérni a mi jó, hűséges testvérünket, Richard Blair Testvért, nem-e bocsátana el bennünket egy ima szavában. Blair Testvér.

A Különc, Vol. 6 No. 1
(*The Oddball*, Vol. 6 No. 5R)

Ez az Üzenet William Marrion Branham Testvértől, eredetileg kézbesített Angolban 1964.Június 14-én, Vasárnap este, a Branham Tabernacle-ben, Jeffersonville-ban, Indiana-ban, U.S.A.-ban, le lett véve magnószalagról, és másolva eredetileg Angolban. Ez a Magyar fordítás kiadva volt 1999-ben:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

Copyright notice

All rights reserved. This book may be printed on a home printer for personal use or to be given out, free of charge, as a tool to spread the Gospel of Jesus Christ. This book cannot be sold, reproduced on a large scale, posted on a website, stored in a retrieval system, translated into other languages, or used for soliciting funds without the express written permission of Voice Of God Recordings®.

For more information or for other available material, please contact:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org